

Král

Vznešený tatko Ubu, pristúpte ku mne aj so svojím sprievodom, vykonáme prehliadku vojska.

Tatko Ubu

(k svojim druhom): Všetci pozor! *(Ku kráľovi.)* Ideme, pane, ideme! *(Druhovia tatka Ubu obkolesia kráľa.)*

(...)

Tatko Ubu

Sranina! Sem sa, kamaráti!

Kapitán Futrák

Hurrá! Vpred! *(Všetci mlátia kráľa, strhne sa veľký štabarc.)*

Král

Jaj, rata! Matička Božia, som mŕtvy!

Boleslav

(k Ladislavovi) Čo to? Tasmе meče!

Tatko Ubu

Haha! Koruna je moja! A teraz na ostatných!

Kapitán Futrák

Hor sa na zradcov!

(Kráľovi synovia utekajú, všetci ich prenasledujú.)

(str. 34 – 35; 36 – 37)

Cár Alexej

Tak vy ste ten ohavný dobrodruh, čo sa zúčastnil na vražde nášho bratanca Václava?

Futrák

Ráčte odpustiť, Vaša Milosť, tatko Ubu ma do toho nasilu zavliekol.

Alexej

Ó, hnusný luhár! A čo vlastne chcete?

Futrák

Tatko Ubu ma vrhol do väzenia pod zámienkou, že som proti nemu kul zradu, ale podarilo sa mi ujst' a celých päť dní a päť nocí som uháňal stepou na koni, aby som vás poprosil o milostivé zľutovanie.

Alexej

Čo mi dáš ako záruku svojej oddanosti?

Futrák

Jeden z Václavových synov, mladý Kuboslav, je ešte nažive. Urobím všetko, aby som ho dosadil opäť na trón.

Alexej

No dobre, menujem ťa lajtmanom desiateho kozáckeho regimentu, ale beda ti, ak zradíš! No ak sa budeš dobre biť, dostaneš odmenu.

Futrák

Odvaha mi nechýba, Vaša Milosť.

Alexej

Nuž dobre. A teraz mi zmizni z očí!

(str. 62 – 63)

Tatko Ubu

Prečítaj to. Nevieť, či strácam rozum alebo neviem čítať.
Ponáhľaj sa, magorica, to bude iste od Futráka.

Mamka Ubuľa

Veru tak! Píše, že cár ho vraj prijal veľmi pekne, že udrie na tvoju krajinu a dosadí na trón Kuboslava a teba že skántri.

Tatko Ubu

Jaj! Jaj! Bojím sa! Bojím sa! Už mi je amen! Čo len teraz robiť, bože milostivý? Ten zlostník ma skántri. (...) Čo si mám počať, pane na nebi?

Mamka Ubuľa

Tu je len jediná možnosť, tatko Ubu. Vypovedať vojnu!
(...)

Tatko Ubu

Strela pŕyzická, som napoly mŕtvy. No nech, idem do vojny a všetko vykántrim. Beda, kto nepôjde rovno! Vykrútim mu nos, povytíkam zuby, jazyk vytrhnem a tak strčím do kapsy!

Mamka Ubuľa

Veľa šťastia, pán Ubu!

Tatko Ubu

Zabudol som ti povedať, že ti zverujem regentskú vládu. Ale pŕfinančnú knihu beriem so sebou, beda ti, ak by si ma okradla! Zbohom, mamka Ubuľa!

Mamka Ubu

Zboho, tatko Ubu! A len zahluš cára! (...)
A teraz, keď je ten bachratý pajác preč, hybajme si vybaviť svoje veci! Zabijeme Kuboslava a zmocníme sa pokladu.

(str. 66 - 70)

Kuboslav

Vpred, kamaráti! Nech žije Václav, nech žije Poľsko! Starý pŕuhavec tatko Ubu ušiel, zostala len tá bosorka mamka Ubuľa so svojim Kyjačnikom. Som ochotný kráčať na vašom čele a dosadiť zas na prestol rod svojich predkov.

Všetci

Vivat Kuboslav!

Kuboslav

A zrušíme všetky dane, ktoré vyvrúbil ohavný tatko Ubu.

Všetci

Hurrrá, vpred! Hor sa, rýchlo do paláca vyhubiť tú peľš lotrovskú!

Kuboslav

Aha, tamto je mamka Ubuľa, práve vychádza so svojimi strážcami na terasu.

Mamka Ubuľa

Čo chcete, páni? Ach, veď je to Kuboslav!
(*dav hádže kamene*) (...)

Kuboslav

A teraz kto z koho! Bráň sa, cicvor zbabelý! (*bijú sa*)
Zvíťazili sme, priatelia! Hrr na mamku Ubuľu!
Hej, blíží sa šľachta! Rýchle za ňou, lapme tú besnú harpyu.

Všetci

A potom zahrdúsime toho starého zbojníka!
(*Mamka Ubuľa uteká, penasledovaná všetkými Poliakmi, výstrelmi a spŕškou skál.*)

(str. 73 – 75)

Kapitán

Milostivý pán Ubu, Rusi útočia! (...)

Ruskí jazdci

Hurrrá! Uhnite z cesty, ide cár!

Tatko Ubu

Vpred, kamaráti! Chyťte toho oplana! A moskál'ov fašírkujte!
Vítazstvo je naše!

Všetci

Hurrrá, vpred! Kristušát, chyťte už toho mamľasa!

Tatko Ubu

Ach jaj! Som ranený, prederavený, prevrtaný, odbavený,
pochovaný! Joj! Nuž ale také dačo! Aha, už ho mám! (...)
Tu máš, ty jeden! Au! Jaj! Ale veď nie tak! Ach, prepáčte pane,
nechajte ma na pokoji! Jaj, veď ja som to nie náročky.
(Uteká, cár ho prenasleduje.)
(Preskočí priekopu, cár do nej padne.)
(...)

Tatko Ubu

Ech, dobrá príležitosť na zdúchnutie. Nuž teda, páni Poliaci,
vpred! Alebo lepšie povedané: vzad!

Poliaci

Zachráň sa kto môžeš!

Tatko Ubu

No hybajte, ideme! Taká hĺba ľudstva! Toľko národa! A ako to
všetko uteká! Len aby som z tej kaše vybródol! Tak teraz nohy
na plecيا a rýchlo preč, kým sa na nás nedíva!
*(Odíde a potom vidíme odchádzať aj cára a ruskú armádu,
ktorá prenasleduje Poliakov.)*

(str. 82 - 83; 88 - 89)

Kuboslav

Vpred, kamaráti, nech žije Poľsko! *(mláti tatka Ubu)*

Na, tu máš, všivák, babrák, mizerák, žobrák, mrzák, darebák!

Tatko Ubu

(bráni sa) Na tu máš, Prošepán, ožran, fagan, oplan, grobián,
zasran, lagan, galgan, buzerant, pohan, chuligán!

Mamka Ubu

(mláti ho tiež) Na tu máš, trkvas, kamas, svinod'as, mamľas,
bimbas, anciáš!

Kuboslav

Bite ich, len ich bite!

Hlasy zvonku

Vivat tatko Ubu, náš veľký Pfinancmajster!

Tatko Ubu

Aha, už sú tu! Hurrrá! Tu sú tatkovia Ubuovci! Vpred páni,
potrebujeme vás *(vchádzajú Kyjačníci a vrhajú sa do mely)*

Kuboslav

Bože môj, som ranený! Ba nie, som len omráčený.
(...)

Tatko Ubu

(omráči ich medveďom) Na, jeden! Na, druhý! Uf, tak už som
vonku. A teraz nohy na plecيا! Všetci za mnou! A šikovne!
(...) *(Ubuovci a ich družina sú na úteku)*
No, myslím, že už nás nepotrebujú dolapiť.

Mamka Ubuľa

Pravdaže. Kuboslav sa šiel dať korunovať.

Tatko Ubu

Ja mu tú korunu nezávidím. *(Stratia sa v dial'ke.)*

(str. 108 - 111)

Kapitán

Ach, príjemný vetrík!

Tatko Ubu

Očividne uháňame rýchlosťou priam zázračnou. Musíme robiť prinajmenej milión uzlov za hodinu a tie uzly majú tú výhodu, že keď sa raz zauzlia, tak už sa nikdy viac nerozuzlia. Pravda, treba poznamenať, že plávame po vetre. (...)

Mamka Ubuľa

Ach, aký to príjemný pocit, že čoskoro zas uvidíme sladké Francúzsko, starých priateľov a náš zámok v Modragone!

Tatko Ubu

Veru, čoskoro sme tam. Už sa blížime k zámku Elzinor.

Mamka Ubuľa

(...) To je ono! Jaj, aký náraz!

Prúžik

To nič, iba sme obchádzali Elzinorský výbežok.

Klát

A teraz náš vznešený koráb uháňa plnou parou po chmúrnych vodách Severného mora.

Tatko Ubu

Mora búrlivého a nevíúdneho, ktoré obmýva krajinu zvanú Germánia, pomenovanú tak preto, že každý jej obyvateľ má dáku mániu.

Mamka Ubuľa

Tomu ja vravím vzdelanosť. Čula som, že je to vraj ohromne krásna krajina.

Tatko Ubu

Ach, páni moji, bársako krásna by bola, Poľsku sa nevyrovná.
Keby nebolo Poľsko, nebolo by Poliakov! *(str. 116 – 118)*